

*UN RECORD PER EN
JORDI PUJIULA*

NARCÍS FIGUERAS CAPDEVILA

Director del Patronat Francesc Eiximenis
de la Diputació de Girona

El Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca, el PEHOC, dedica un volum a la memòria de Jordi Pujiula i Ribera (Olot, 1947-2011), psiquiatre i historiador, president que fou de l'entitat entre 1994 i el moment del seu traspàs, encara tan recent. La invitació a encapçalar, amb unes ratlles, aquest volum pot ser una ocasió per subratllar –al costat de molts valors rellevants de la seva personalitat– algunes idees sobre el nostre sector, el dels estudis locals.

Personalment, trobo que honora doblement el PEHOC el fet que, a més de ser una associació cultural dinàmica i activa, abocada a consciència en el compliment de les seves funcions estatutàries i, entre aquestes i d'una manera notable, a la promoció de la recerca entre els més joves, faci aquesta ullada enrere, per recordar un personatge i una etapa que, sens dubte, són el sòcol imprescindible de l'actual moment de l'entitat. L'aportació de Pujiula al coneixement en general i al de la història i la societat olotines en particular no ha de ser posada de relleu ara, perquè és de sobres coneguda i valorada.

En Pujiula trobem moltes facetes de la creativitat i l'estímul cultural, de la recerca i la generació de coneixement, però, també i alhora, la indefinible i necessària faceta de president d'entitat cultural, d'aglutinador de voluntats i de mantenidor de projectes que havien de ser mantinguts, entre els quals, el mateix PEHOC. En la xarxa de ciutats mitjanes, que conformen territoris amb personalitat definida, comarcal, han sovintejat –i no hauria de deixar de ser així– aquesta mena de figures, de vegades contra tota perspectiva creïble a primer cop d'ull.

Olot havia tingut ja el Dr. Joaquim Danés (1888-1960), pioner en la recerca històrica a la ciutat i comarca als anys trenta, condemnat a l'ostracisme en els



anys 40 i rehabilitat i recuperat, després, com a signe dels nous temps que es vivien. Pujiula dedicà una de les seves primeres aportacions a la seva biografia i hi retornà en diverses ocasions. La cultura i la recerca local, val a dir-ho, durant anys –atès que no era possible una mínima professionalització en l'àmbit de l'activitat investigadora– s'han hagut de refiar dels professionals mèdics, com també dels mestres, dels advocats i notaris, etc. “Homes de bé i de mèrit –en paraules de Josep Clara (*Revista de Girona*, 135)– que, més enllà de les tasques professionals concretes, han dedicat moltes hores a fomentar el coneixement de la pròpia terra, a participar amb veu inquieta en l'àgora ciutadana i a comprometre's amb l'elevació moral i cultural del nostre poble”.

Homes com Danés o com Pujiula van saber connectar, a més, les inquietuds locals i el desig de conèixer el passat de la població amb les línies més generals de la recerca, amb el pensament i les idees més avançades. La formació rebuda i la sensibilitat personal els ho permetien i els empenyeren a fer-ho. No era, però, quelcom previsible.

Els vaivens de les generacions i dels moments socials, de vegades, afecten profundament la vida de ciutats i entitats, no sempre es troben els suports adients ni es pot donar per descomptada la continuïtat. Per això és rellevant que s'homenatgi aquelles voluntats que, amb la seva presència i el seu ànim, han fet possible el relleu generacional i la renovada permanència d'entitats i projectes.

A banda de publicacions i actes de caràcter històric, el recent cicle de conferències sobre la realitat social i econòmica del país, *Reptes del segle XXI*, que ha organitzat el PEHOC i que ha tingut tan bona acollida a la ciutat (ja és a punt una segona edició), és un magnífic testimoni de vitalitat i de servei, que hauria enorgullit Jordi Pujiula.

Personalment en puc parlar perquè, de fora estant, dispenso d'una visió completa del que el nostre sector fa i representa en l'àmbit de les comarques gironines. I el PEHOC hi ocupa un lloc destacat gràcies a l'activitat promoguda pels seus actuals responsables. Una activitat i un impuls que tenen molt a veure amb el verí de la tenacitat i de la passió pel saber que hi inculcà Jordi Pujiula.